

GUST 10

Franklin

GUTST 10

Franquin

EN DE RUBRIEKEN VAN
DELPORTE

www.gastonlagaffe.com

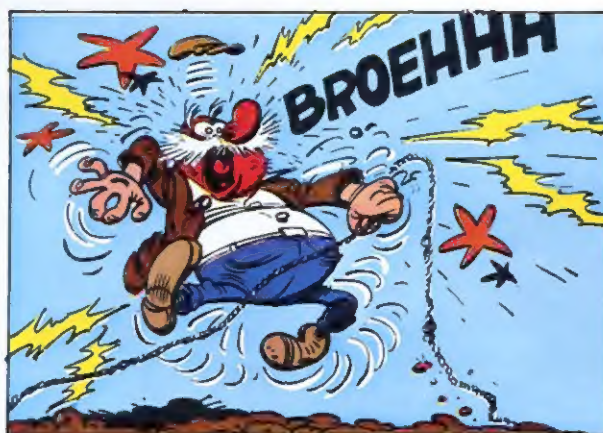
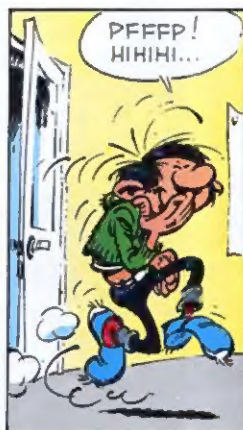
FAWC
For Anyone Who Cares

Inkleuring: Leonardo.
D. 1998/0089/222 — H.10/2005.
ISBN 90-314-2010-7 — ISSN 0771-9752.
© Eerste druk:
Dupuis, 1969, 1970, 1974.
© Definitieve druk, Dupuis, 1997.
Deze uitgave verzamelt
in chronologische volgorde de gags uit:
Van flaters gesproken,
Flaters van formaat,
Heet van de flater.
Gedrukt in België.

Foto achterkant: Frédéric Reglain/Gamma.

www.dupuis.com

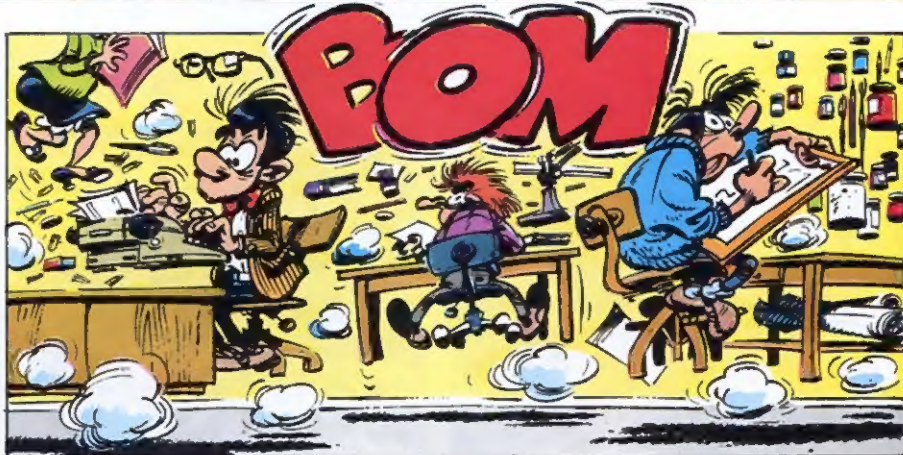
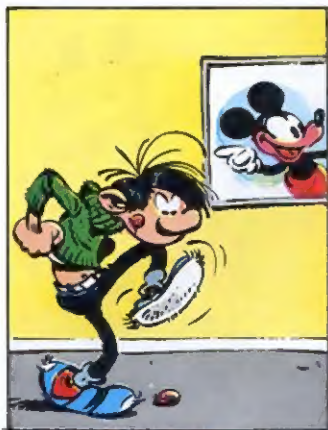

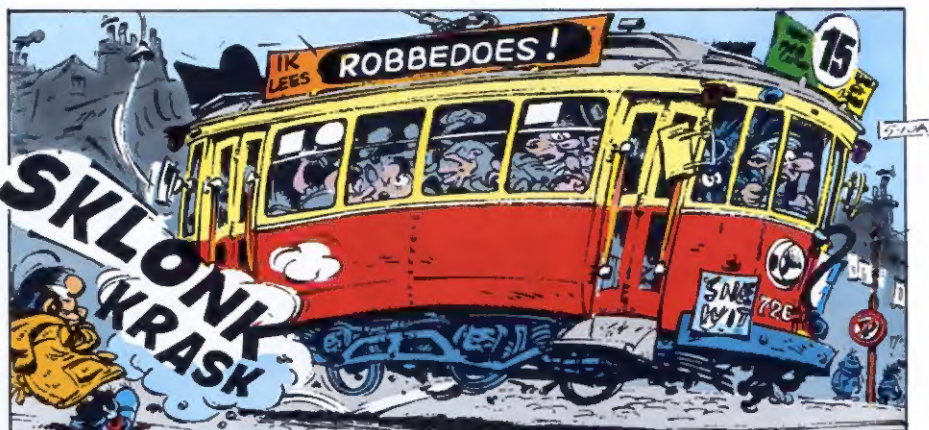

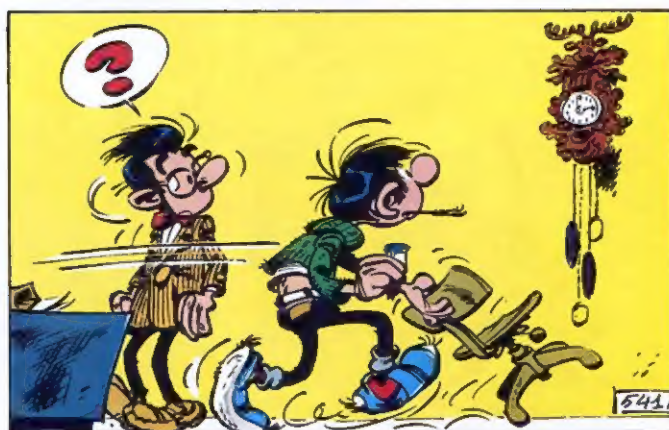

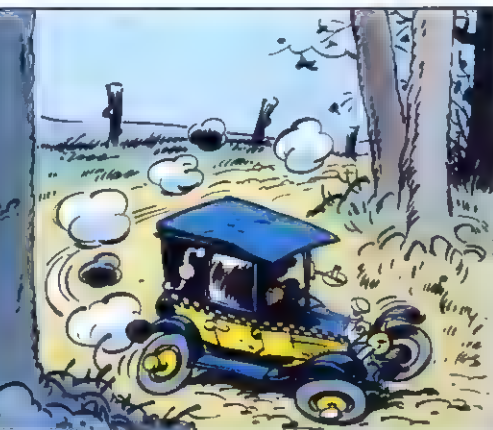

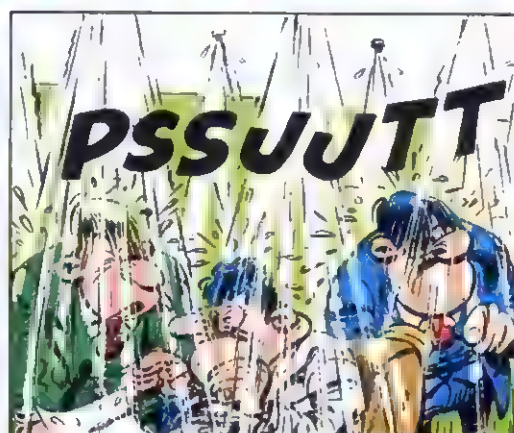

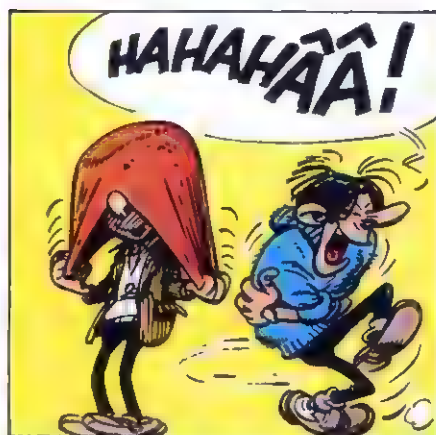

544A

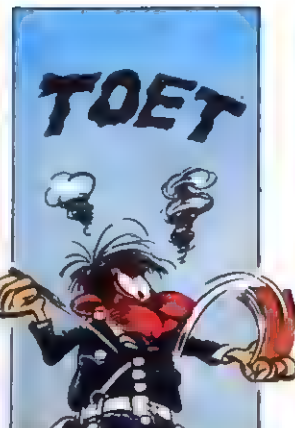
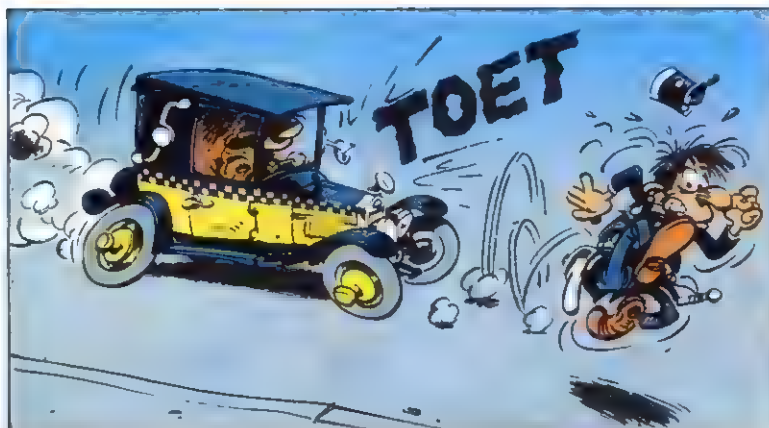
544B

Frans

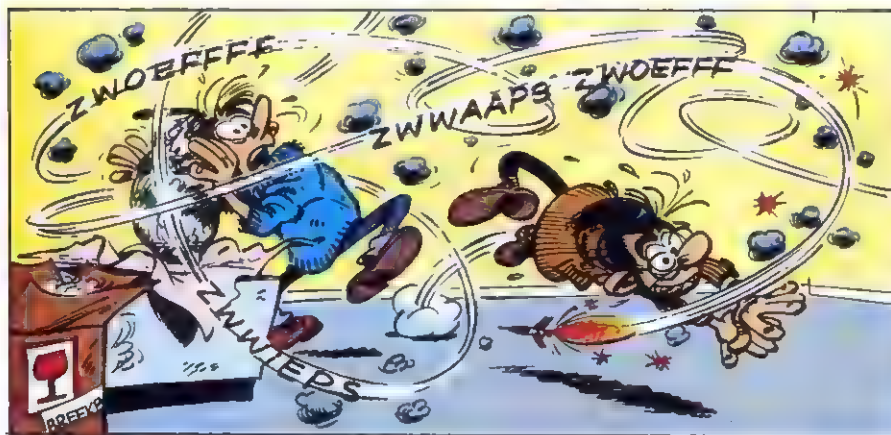
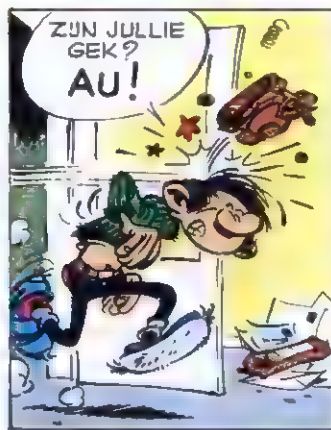

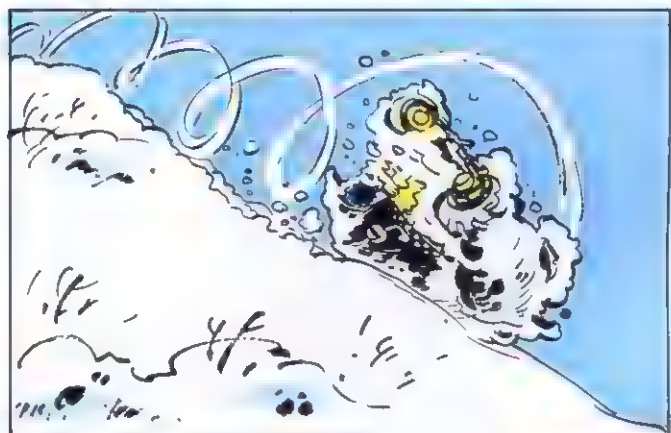
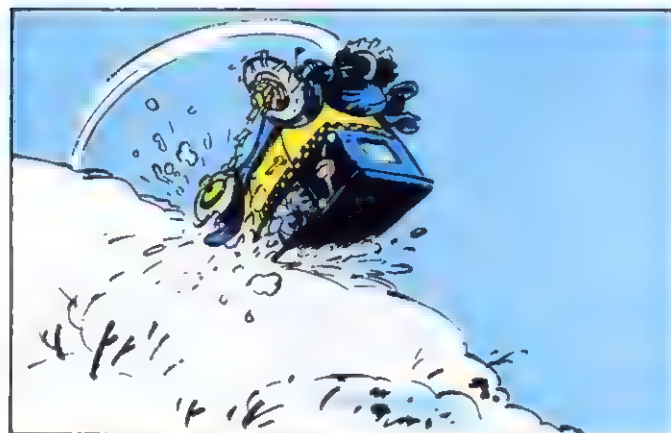
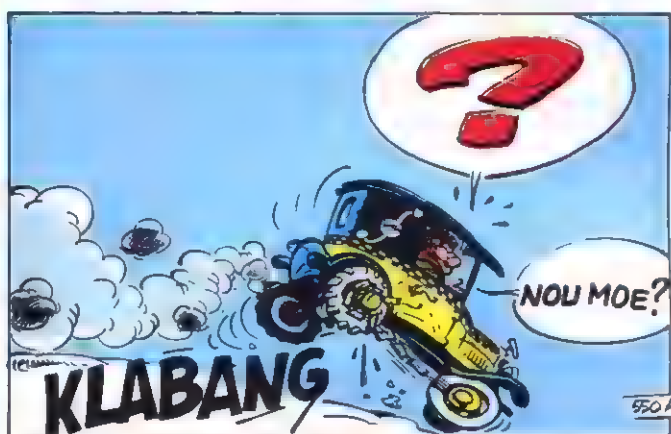

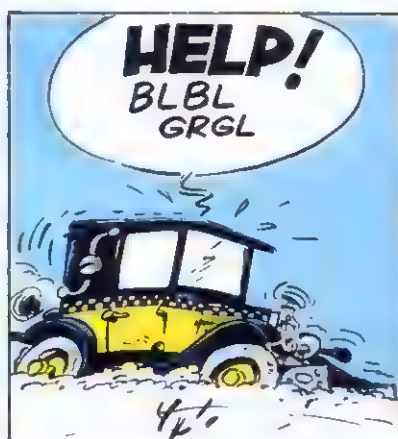
PRUIMPIIT KRASSERR

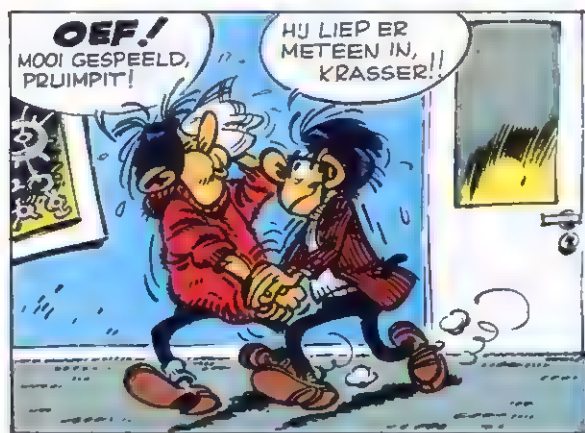

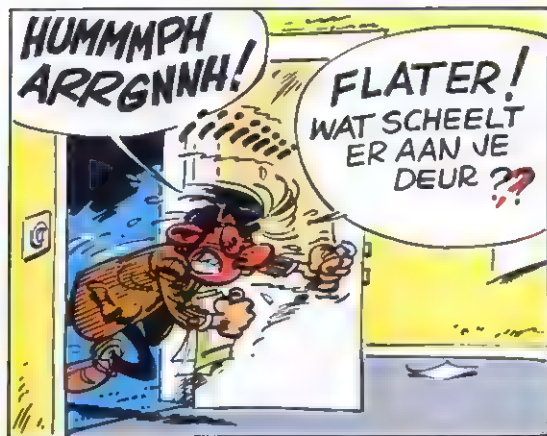

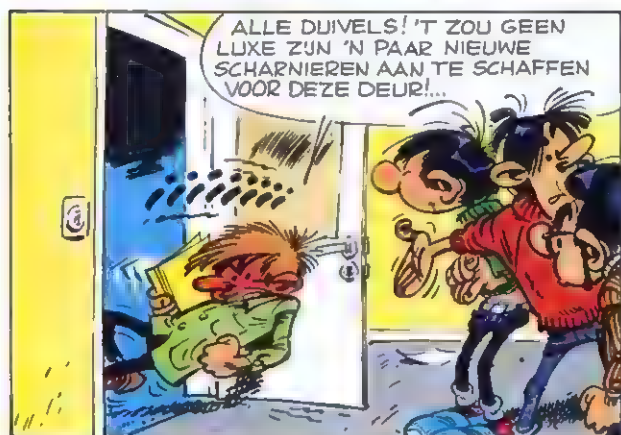
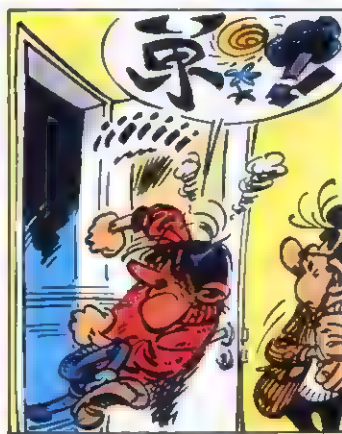

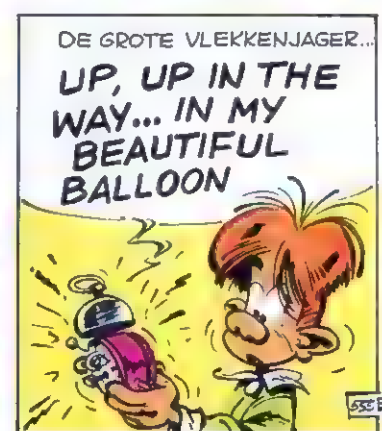

FLATER!
WAT SCHEELT
ER AAN JE
DEUR ??

NOU MOE!?

IK DURF ER NIET MEER
OP TE SPELEN ... 'T ZAL WEL
DE LENTE ZIJN...

LEVE DE LENTE!

Nieuw leven in de flaterfoon

Een poosje geleden hebben we het gehad over het muziek-instrument dat Guust in een geniale bui heeft ontworpen. Door de tekening hiernaast krijg je er een idee van wat de reden van ons langdurig zwijgen kan zijn. Guust was zo geschrokken van de metamorfose van zijn instrument, dat hij het niet meer durfde te bespelen en het in een hoekje van de directiegarage zette.

Onze collega Pruimpit is daar op geregelde tijden poolshoogte gaan nemen.

vestigen: een stel driftig kwetterende pimpelmeesjes die massa's frutseltjes vergaren — grassprietjes, lucifers, plukjes mos, eindjes wol en zelfs, als ik me niet vergis, een paar fiscale zegels. Dat verklaart waarom meneer Van Gestel sinds vanmorgen iedereen boos vraagt wie in zijn kantoor heeft rondgesnuffeld.

11 mei.

De flaterfoon is nu al twee dagen te rusten gezet, wat verloren in een hoekje van de garage. Er ligt iets hartroerends in het contrast tussen de krampachtige, voorhistorische vorm van Guusts bouwsel en de strakke lijnen van het naakte beton. Door een lek in het dak zijn 's nachts een paar regendruppels gesijpeld, die nu een miniatuurvijvertje vormen in de kom van 't klankbord. Met de knoppen die op het punt staan open te springen, heeft het geheel wat weg van een Japanse tuin.

17 mei.

De knopjes zijn opengegaan en er zijn miezerige, vuilwitte bloempjes tevoorschijn gekomen, waarop een paar vlinders, geel van 't stuifmeel, zijn neergestreken. 'n Rossig spinnetje weeft z'n web tussen de snaren van de flaterfoon. Het moest een keer of vier moeten beginnen en raakte duidelijk over zijn toeren: geluiden van buiten brengen aldoor de snaren aan het trillen.

21 mei.

Gisteren zijn nieuwe bewoners zich in de flaterfoon komen

30 mei.

Mevrouw mees is met een gewichtige uitdrukking rond haar snaveltje aan het broeden gegaan, en vanuit de verte heb ik drie eitjes vol rode plekje ontdekt. Hausman, die de flaterfoon kwam bestuderen om er inspiratie uit te putten voor de decors in Saki en Zunie, wees me een violetkleurig ei op 'n blad aan waaruit binnenkort een rups komt gekropen, waarschijnlijk van een koolwitje, en verder — want hij heeft een scherpe blik — een gelei-achtige massa in de poel onder in het klankbord. Waarschijnlijk kikvorseitjes. Een plantje werkt zich omhoog uit een hoopje humus net onder het mezenest. Zou het een verlaat lelietje-van-dalen zijn?

18 juni.

De drie jonge meesjes verkeren in

een uitstekende gezondheid en slijpen om het hardst. De zes dikkopjes in het vijvertje kun je bijna zien groeien. De groenig blauwe rups vreet met smaak alle blaadjes weg die binnen haar bereik komen. We zijn allemaal een beetje benieuwd wat de felrode dadelachtige bessen zijn, die op de hals van de flaterfoon groeien. Kiko, die Foufi tekent, houdt vol dat dadels alleen aan dadelpalmen groeien. Toen we Guust vroegen waar hij de bewuste tak vandaan had, liet zijn geheugen hem in de steek. Het blijft een raadsel...

5 juli.

Vanmorgen beleefde het flaterfoonwereldje een paar kritieke ogenblikken. Een specht, die langsvloog, zag brood in het geval en begon ijverig te hameren. Meteen gingen de snaren aan het trillen en het web

van het spinnetje (dat Ryssack «Rosalien» heeft genoemd) bezweek. De mezen klemde zich vast aan de rand van hun nest en kafferden de brutale indringer zo erg uit, dat die opkraste. Waarschijnlijk heeft de specht zich even later gewroken op een poot van de stoel waarop Jan Netteman, onze conciërge, af en toe van 't zonnetje geniet. In elk geval hinkt Jan op dit ogenblik rond met zijn handen in zijn lenden en zijn hoofd in een verband. Tegen ieder die het horen wil, klaagt hij dat het vast weer een streek is van die vlegels die de gevestigde orde omver willen werpen.

Een mierenkolonie heeft haar intrek genomen in de ingewanden van de

ZEG NIET

velgop!

MAAR ZEG

hoepel op!

flaterfoon, die nu wel vol gangen zal zitten. Er zijn nog maar vijf dikkopjes over, die hun staart al bijna kwijt zijn. Het zesde is waarschijnlijk het slachtoffer geworden van de ijsvogel die eergisteren een bliksembezoek bracht. Geen van ons is er tot nu toe achter gekomen wat de langwerpige rossige bessen die aan de hals van de flaterfoon bengelen, zouden kunnen zijn.

28 augustus.

Toen ik terugkwam van vakantie, ben ik regelrecht naar de flaterfoon gaan kijken. Er is een boel veranderd. Drie snaren bleken gesprongen. Dat verklaart waarom de ruiten van de garage grote barsten vertonen. Een paar rode vruchten zijn op de grond gevallen en de mieren hebben linies gevormd om ze met brokken en beetjes naar hun doolhof te slepen. Wat een beetje triest is: de mezen hebben de aftocht geblazen. Hun flatje zal te gehorig

voor ze zijn geweest. De vijf kikkers dartelen door het vijvertje, dat omzoomd is met allerlei waterplanten. In plaats van de mezen zijn er muizen gekomen. Net toen ik de deur opende, ging een half dozijn jonge muisjes onder de hoede van hun mams een luchtje scheppen. De hele familie kroop halsoverkop door de gaten die in de zijdelingse membranen waren geknaagd. Het mos ruikt in gesloten gelederen op naar wat rest van het instrument, en een wilde winde slingert zich rond de overgebleven snaren...

Hoewel Jan Netteman beweert dat "die mestvaalt de mooie garage van de directie ontsiert", wordt de flaterfoon stilaan decoratief genoeg om de hal van de uitgeverij te verfraaien.

5 september.

De rode vruchten zijn eindelijk geïdentificeerd. Macherot, die Snoesje tekent, herkende in de tak die Guust heeft gebruikt, een stuk van een kornoelje. Hij liet me een paar bessen proeven. Ze smaken een

beetje zurig, helemaal niet kwaad. Van de kornoeljebessen bovenin tot de kikkers beneden in de vijver vormt de flaterfoon een wereldje op zich. De winde heeft zich zo comfortabel mogelijk tussen de snaren genesteld en het rossige spinnetje heeft voor de zoveelste keer een verhuizing op touw gezet omdat z'n web door de trillingen stuk was gerukt. Aan de voet van het gevaarte is een woud van paddestoeltjes gegroeid en tussen het ruige gras dat het dak van de muizenhuizen stoffeert, zijn een paar haverstengels opgeschoten. De mieren houden razzia's onder de groene bladluizen en ik heb een kever en een oorwurm zien vechten om een stukje trommelvel dat door de muizen was afgeknaagd.

12 oktober.

Het is herfst. De blaadjes van de kornoelje worden geel en dwarrelen stuk voor stuk naar beneden. De wilde winde begint te verdrogen. Van de gele grassprietten regent het

ZEG NIET
tissum

MAAR ZEG
hij is 't

zaadjes, en mieren en muizen zijn ijverig in de weer om de haver te oogsten. Hoewel alles er naargeestig uit begint te zien, is een stevige plant met gekartelde bladeren nog volop aan het groeien. Over een week of twee weten we wat het is. Daarstraks een ongeluk meege- maakt: toen ik probeerde van op een afstand een close-up te maken van een muis die onder aan een snaar knaagde (ik werk met telelen- zen om de flaterfoon-bevolking niet aan het schrikken te maken), sprong de snaar. Dat ging gepaard met een lawaai dat te vergelijken is met de herrie van een vleugelpiano die van de twaalfde verdieping neerstort.

De lenzen van mijn toestel sprongen in duizend stukken uiteen. De muis die voor de consternatie zorgde, kreeg de mantel uitgeveegd door zijn moeder, die nijdig een litanie scheldwoorden afraffelde.

3 november.

De groene plant die op de flaterfoon groeit, heeft haar identiteit prijsge- geven: het is een chrysant. Zij begint al te verwelken, want het is de laatste paar nachten koud geweest en van onderen zijn de mieren, die ongelooflijke voorraden aanleggen, aan de afbraak begon- nen. Gisteren zag ik er twee met een paperclip sjouwen. Ze moesten zeker wat orde brengen in de inge- komen post.

10 december.

Het weelderige woud van de flater- foon is een rossig en grijs spookde- cor geworden, vol grauwe korst- mosvlekken. Alle inwoners hebben zich teruggetrokken in hun diep- ste holletjes, op één mier na, die op haar eentje al drie dagen naar de ingang van haar woonst zoekt zonder die te vinden. Het water van het kleine vijvertje was bedekt met een dun laagje ijs, dat een merel, die toevallig langskwam vanmor-

gen, stuk moest pikken om te kun- nen drinken.

18 januari.

Het was tien of elf uur 's avonds. In het oververhitte redactiekantoor legden we koortsachtig de laatste hand aan de opmaak van Robbedoes. Krasser ontkurkte net zijn thermosfles, toen die met een knal in zijn handen ontplofte door een dreun waardoor ook alle ruiten op onze verdieping aan diggelen sprongen.

"Een aanslag!" brulde Krasser en hij dook onder zijn tekentafel, zonder op de Oost-Indische inkt te letten die neer begon te druppelen (het inktpotje was ook uiteengespat).

Ik kon het allemaal niet zo duidelijk zien. Toen ik probeerde mijn bril te poetsen, merkte ik dat er geen gla- zen meer in zaten.

Door het gebroken venster zag ik een dikke rookkolom die aan de ach- terkant van het gebouw opsteeg.

Een paar seconden later bevond ik me op de plaats van de ramp, tegelijk met de conciërge die zijn broek nog aan het dichtknopen was over zijn flanellen py- ma heen.

"Wat zullen we nu krijgen, grote grutjes, grote grutjes, grote...?" mompelde hij, en uit zijn mond steeg een wolkje waterdamp op in de vorm van een vraagteken.

De kleine garage waarin de flater- foon had gestaan, bestond niet meer. Er lag slechts een hoop puin waar een muis, die slaperig uit haar oogjes keek, onderuit kroop om schichtig in een keldergat te ver- dwijnen.

Samen met de brandweperlui, die op goed geluk waren komen opdruven (als ze een ontploffing horen, wacht- ten ze niet meer tot ze geroepen worden maar komen ze recht- streeks naar ons), hebben we het drama gedeeltelijk kunnen recon- strueren: het ijs had druk uitgeoef- end op de wanden van de flater- foon en omdat deze verzwakt waren door de mierengangen, bezweken ze met een knal, waarvan de geluid- sgolf de garage en alle ruiten in de omgeving vernielde.

Even later gingen we in regenjas- sen en anoraks voort met het persklaar maken van Robbedoes (neem ons de tikfouten niet kwalijk: het is een hele kunst om typen met wollen wanten aan), en Krasser merkte optimistisch op: "In elk geval is er één lichtpuntje in het hele drama : de flaterfoon is foetsie, de lucht in, die zijn we tenminste kwijt!"

20 januari.

Alle optimisme is de grond inge- boord.

Guust kwam het redactiekantoor binnen en zei : "Het is weer voor mekaar, makkers... Gelukkig laat ik me niet gauw ontmoedigen. Mijn muziekinstrument, dat jullie hadden vernield, stelletje vanden, kun je van hieruit buiten zien staan. Ik heb het helemaal gerepareerd. Een hei- dens karwei, geloof me..."

Maar ik ben er ruimschoots voor beloond: de klank is nog indrukwek- kender dan vroeger... Wacht, je kunt er zelf over oordelen, ik zal even een nummertje weggeven !"

Even later, terwijl brandweerkapi- tein Waterzat hem neerhaalde uit de lantaarnpaal waarin Krasser hem in een woede-uitbarsting had ge- jaagd, klaagde Guust: "Nou moe ! Die vent is stapelgek ! Die wordt razend om niks ! En dan durven ze nog te beweren dat muziek de zeden verzacht !"

IK HEB HEM AL ZIJN SCHROEFJES, MOERTJES, BOUTJES EN ANDERE ROMMEL LATEN OPRUIJEN... ER STAAN NU ALLEEN NOG MAAR KANTOORSPULLEN...

...EN IK GA REGELMATIG KUKEN OF HI NIET ZIT TE SLAPEN, MAAR LIEVE - HEMEL - NOG - AN - TOE,

HU DOET NIKS !!

JA ... JA IK HEB UW ADRES GENOTEERD EN WIJ ZULLEN U ONZE GEILLUSTREERDE CATALOGUS TOESTUREN. NATUURLIJK ... TOT UW DIENST...

ACH MAN, JE ZIET TOCH DAT HI WERKT!

OHHJAAAA?

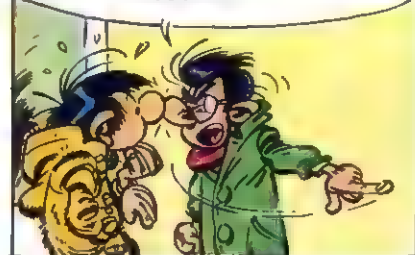
IK WERK MAAR EN WERK MAAR EN VERGEET ER DE TIJD BIJ!... WACHT. IK GA OOK NAAR HUIS!...

O! IK MOEST GREETJE NOG OPBELLEN!...

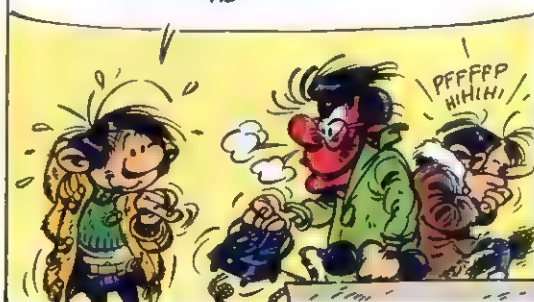

GUUST FLATER!

JU WORDT ERVAN BESCHULDIGD MET VOORBEDACHTE RADE DE TELEFOON OMGEBOUWD TE HEBBEN IN EEN APPARAAT OM JE VELE LUIE UREN OP TE VROLUKEN...

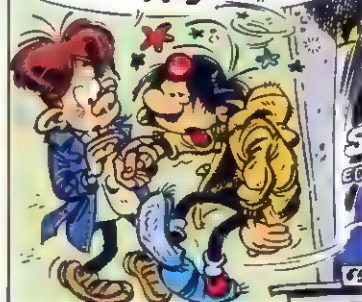

WEL... HE... IK HEB ER EEN HEEL KLEIN TRANSISTORTJE INGEZET... DRAAI JE DE 1, DAN KRUG JE HILVERSUM 1. OP 2 KRUG JE DE BRT. OP 3 DE BBC EN ZOVOORTS VERONICA ZIT ER OOK IN / KNAP BEDACHT, HE?

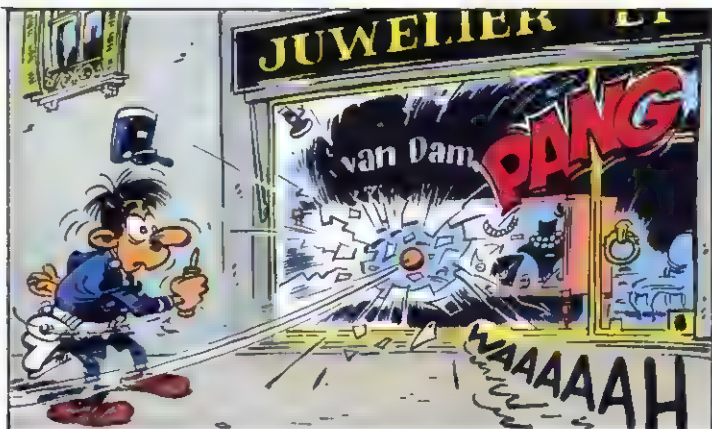
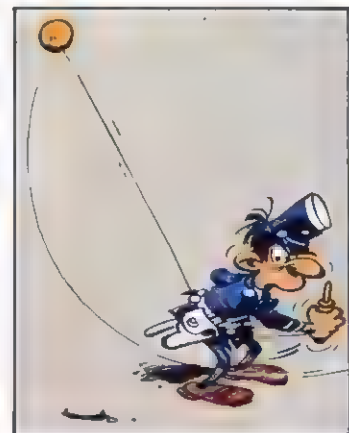
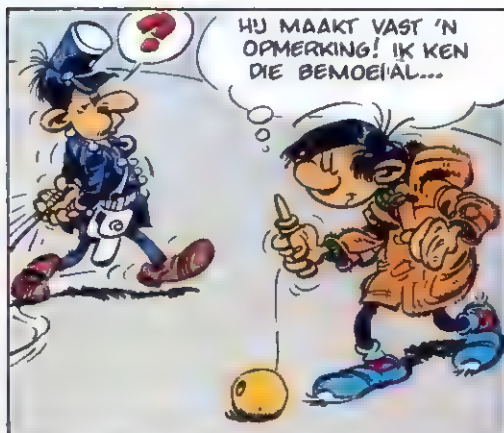

WAAAT? DIE BUIL HEB JE DOOR DE TELEFOON GEKREGEN

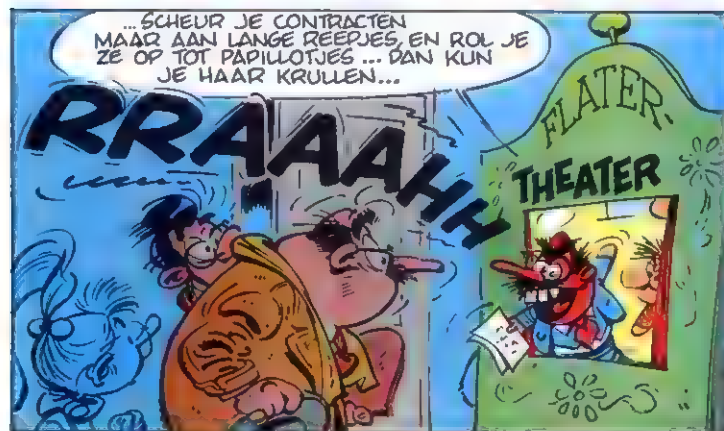
?!?

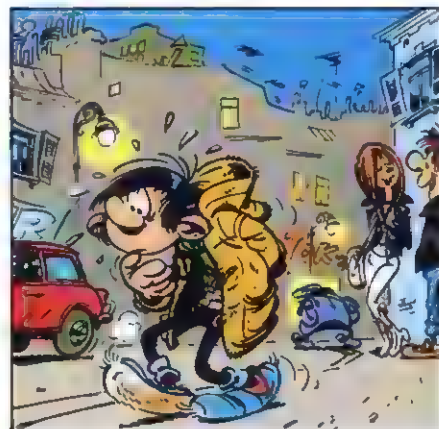
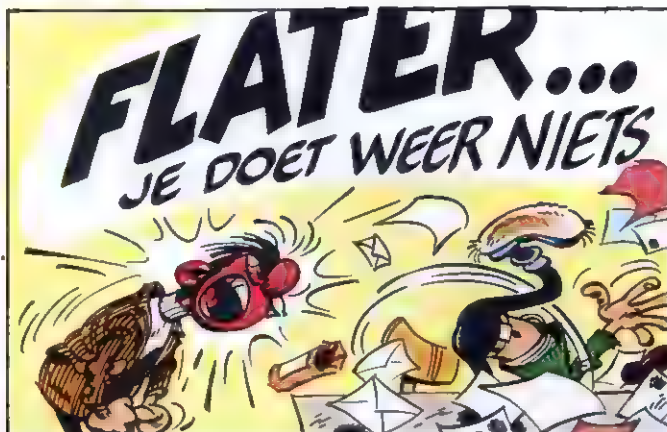

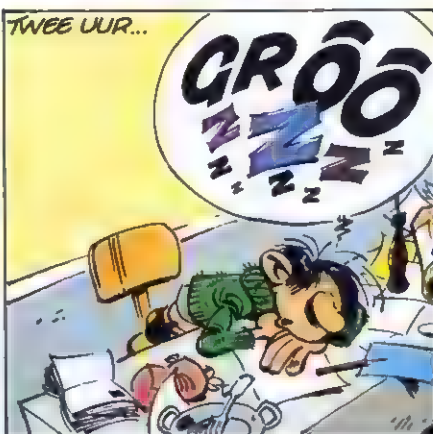

DE VOLGENDE OCHTEND

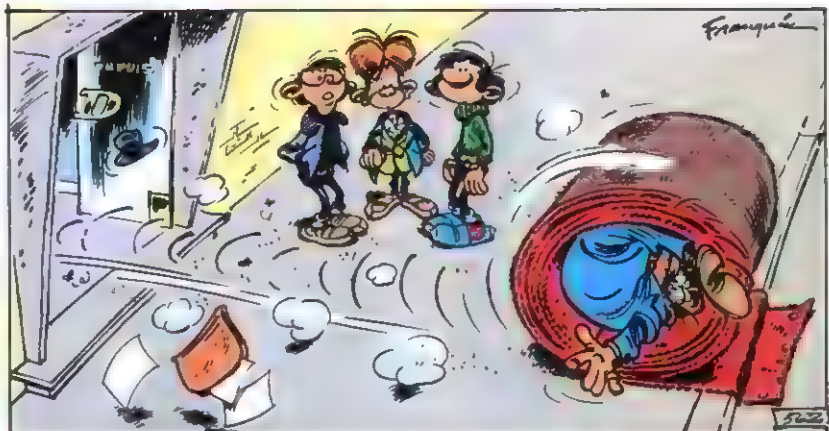
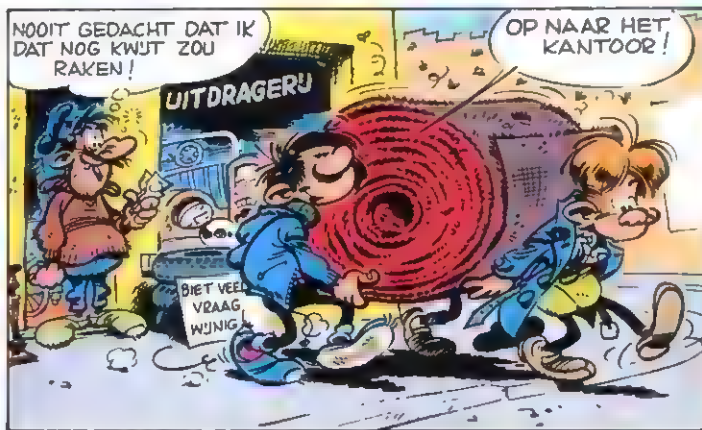

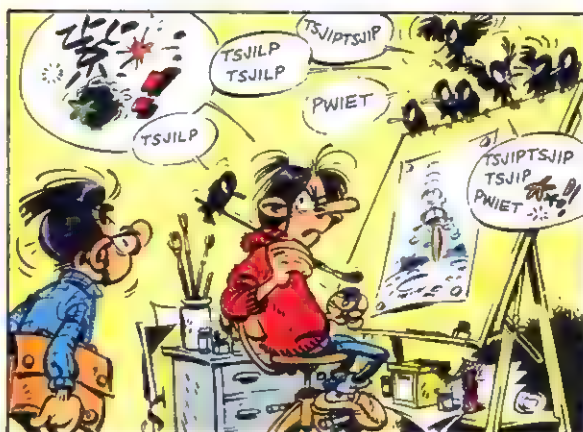
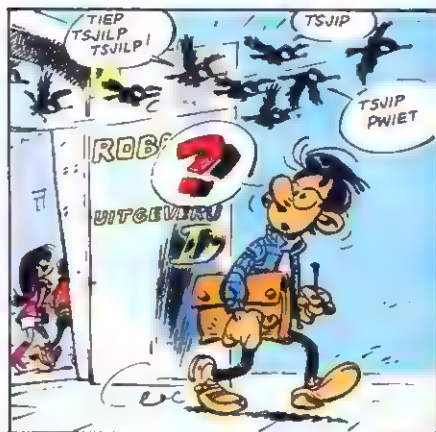
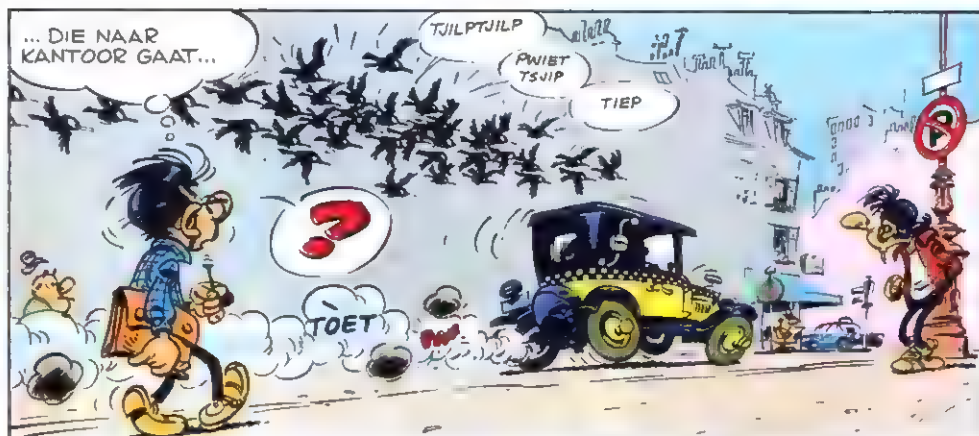

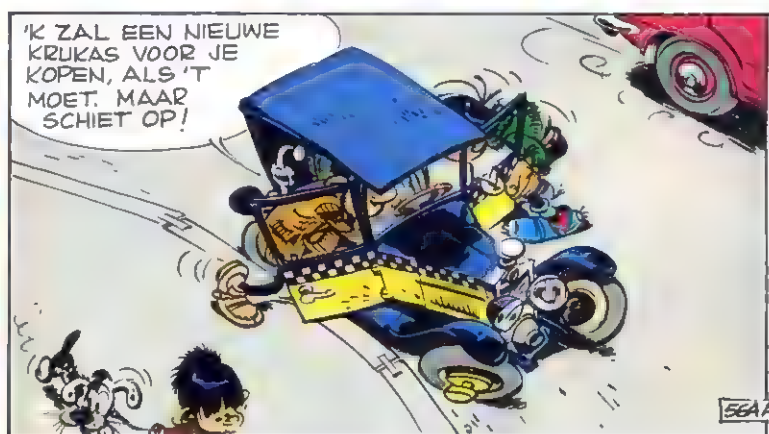

EN VOOR DE HUIDSKLEUR
VAN DE MARSMANNETJES
NEEM IK GROEN UIT
DE TUBE, ONVERMENGD!...

DAN WORDEN DIE
ANGSTAANJAGEND!...

DZOÏNNG

POP POP

DUTCH

...DA'S DE
FLATERFOON!!

JA!... HJ HEEFT
'M GEMAAKT...
NU PROBEERT
HJ 'M TE
STEMMEN...

.. HJ WIL DE "MOOIE
KLANKEN VAN VROEGER"
WEER
TERUUVINDEN.

TOÏNGTRRR

EIGENAARDIG,
DIE EFFECTEN
BIJ BEPAALDE
TRILLINGEN ..

BRRRRRRROWOLING

GOED,
MAAR HET BEHANG
VAN DE MUUR
IS ER VROEGER
NOOI
AFGEKOMEN!

SWII GTRRRRR

ACH, JÉE, DAAR
IS ZUN SÓL MOL
VAN TOEN WEER...
HET PLAFOND KOMT
OP DE ZELFDE
MANIER NAAR
BENEDEN...

FLATER, HET GROOTSTE PROBLEEM IS HET
INSTRUMENT DE STRAAT OP TE KRUGEN
ZONDER DAT DE SNAREN BREKEN...

WE HEBBEN
'N OPLOSSING...

...KUK, HET GAAT
OP DIE MANIER...

NOU, MOE

Bomp Pomp

**WAAAHH! HELP! AFGRUSELUK!
'N MONSTER! GRIEZELIAAA!**

EN DIE HAREN!
IK WORD ER KOUD
VAN!

**DIE OGEN!
DIE ENORME
OGEN!**

**JAN!
WACHT EVEN!
JAN!
HIIIIIIIIII!**

**MAMMA MIA! WAT 'N
UITZONDERLIJKE MUTATIE (...)**

**WAT 'N
PRACHTBEEST!**

**DAT IS DE
VOORBODE VAN
EEN INVASIE!**

**WAT ZAL ER VAN
ONS WORDEN?**

**VLUIG BINNEN,
PROFESSOR!**

**OM
JE BLOED IN JE
ADEREN TE
LATEN
STOLLEN!**

**ZE SCHIJNEN
BLOED TE
ZUIGEN!**

**OEIOEIOEI!
EN BOBBY IS OP
STRAAT MET
GROOTVADER!**

**VLUIG NAAR
BINNEN! ALLES
OP SLOOT! ANDERS
EET DIE JE OP!**

VLUIG!

**SCHIET,
DIET!
'T MONSTER
BEWEEGT
NIET!**

**MAAR 'T
STAART ONS
AAN!**

**EN ALS IK
'T MIS?**

**DAN VALT
HET ONS AAN!
BRRRR!**

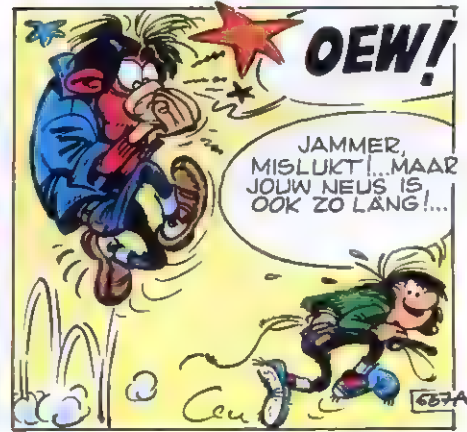
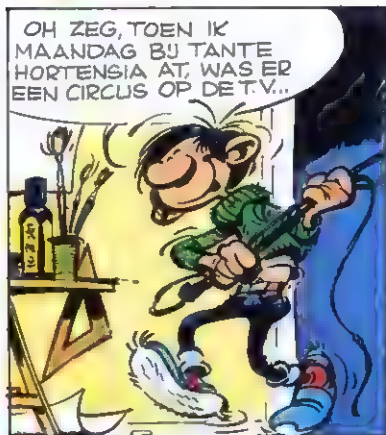
**NOU... BORDPAPIER,
HOUT, IJZERDRAAD,
BORSTELHAREN... AL
WAT IK KON VINDEN**

**IK GA 'T
METEEN
BEKUKEN 'T IS
EEN BESTELLING VAN
EEN WARENHUIS
?**

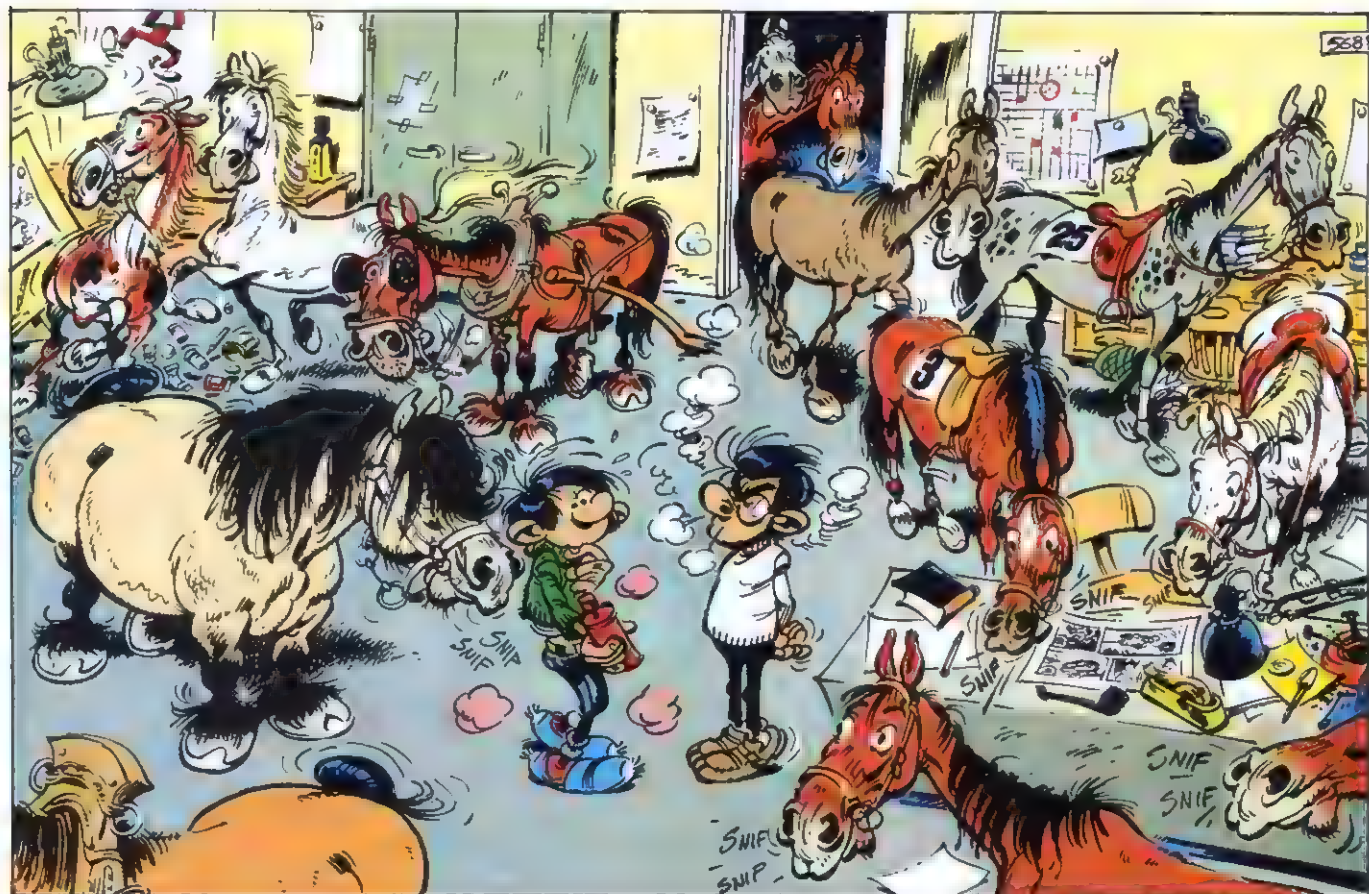
**JA, ZE WILLEN
EEN MONSTER-
ETALAGE. RECLAME
VOOR 'N NIEUW
INSEKTCIDE!**

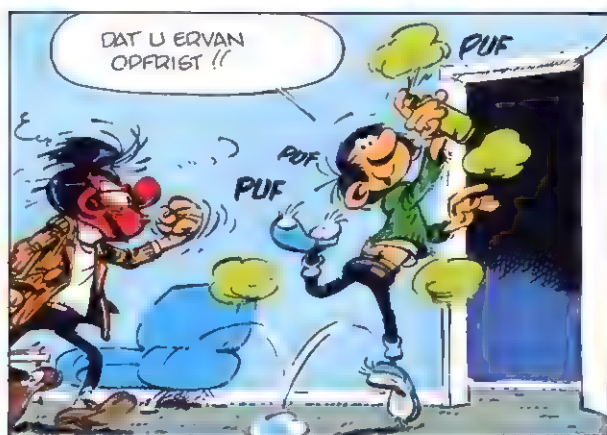
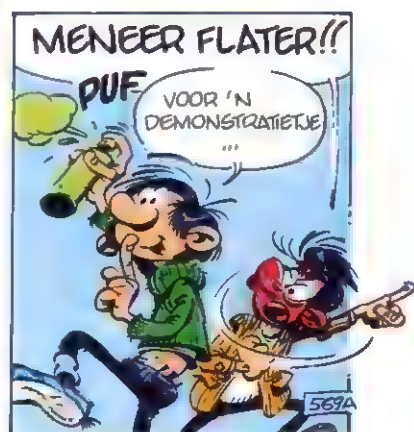

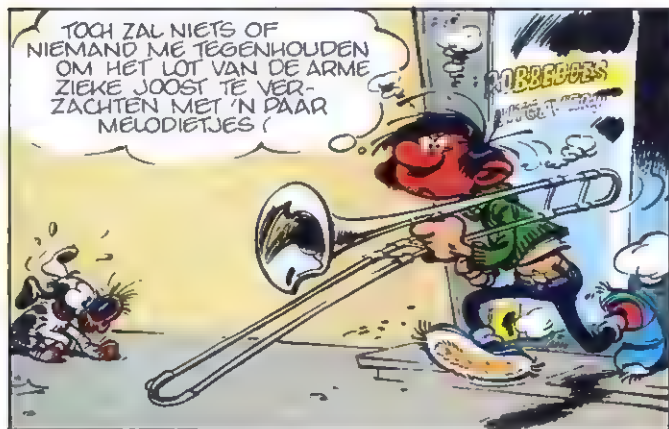
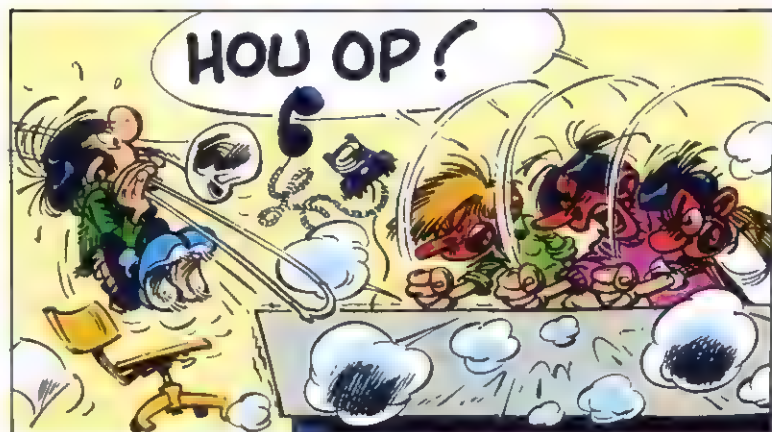

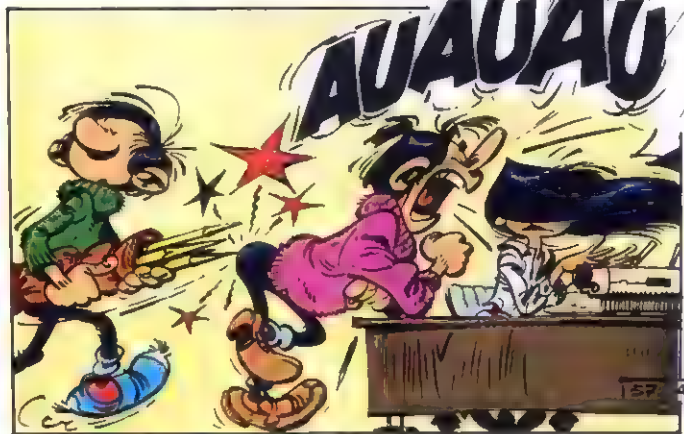
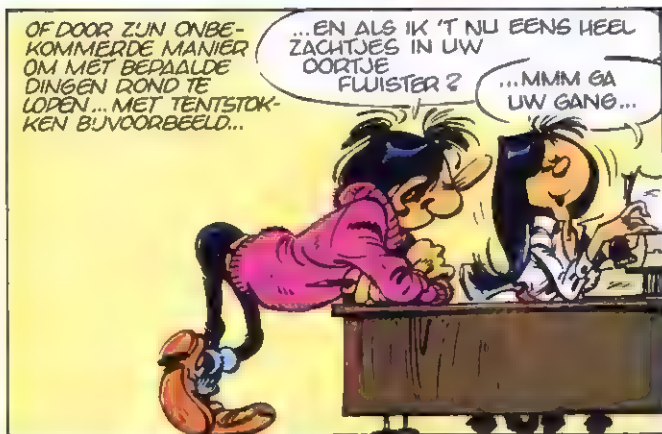

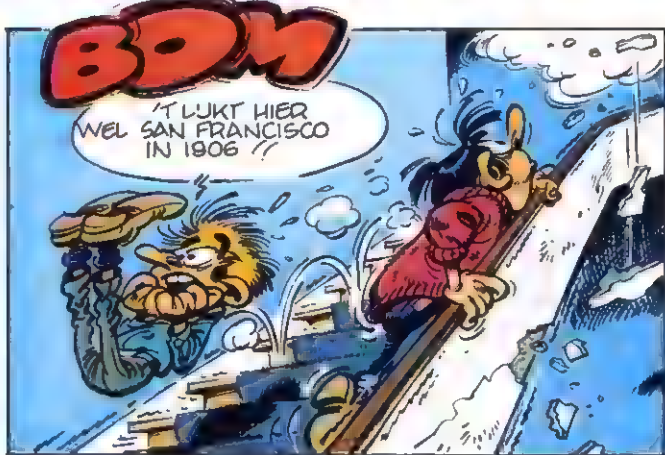
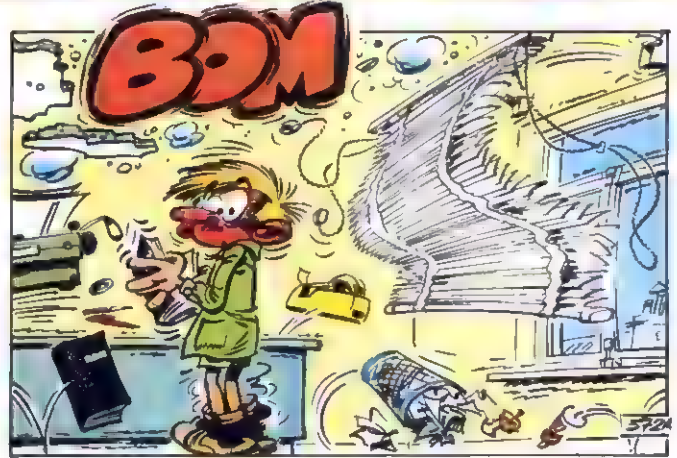
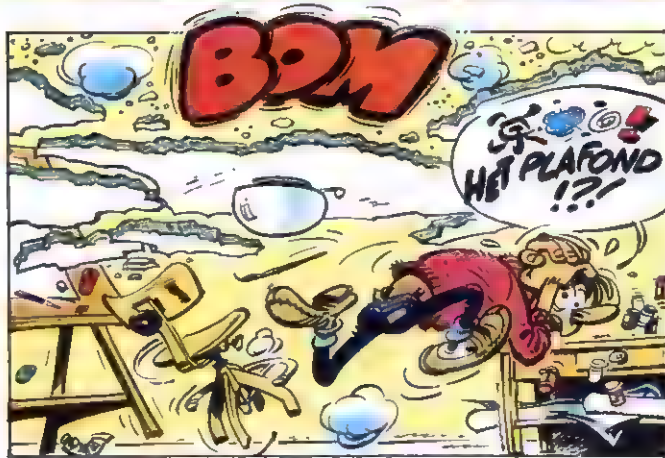

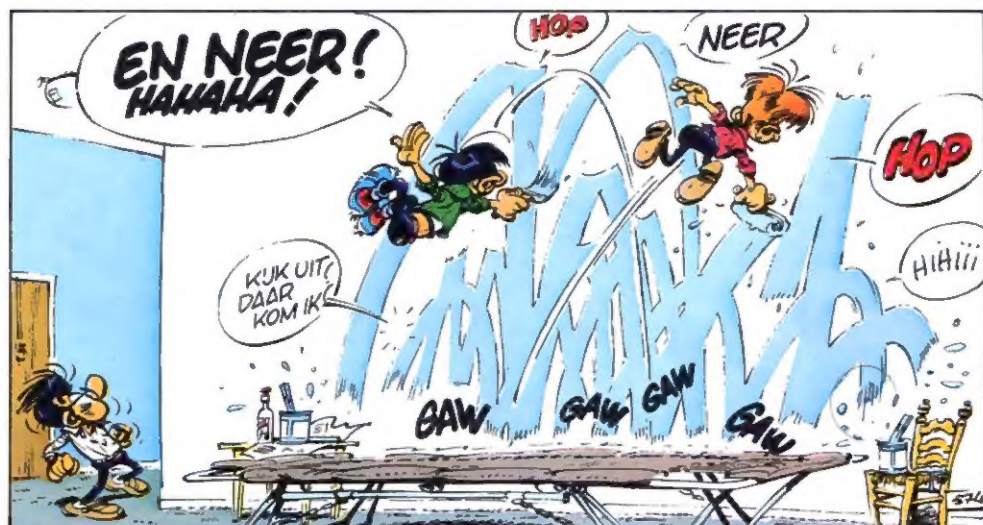
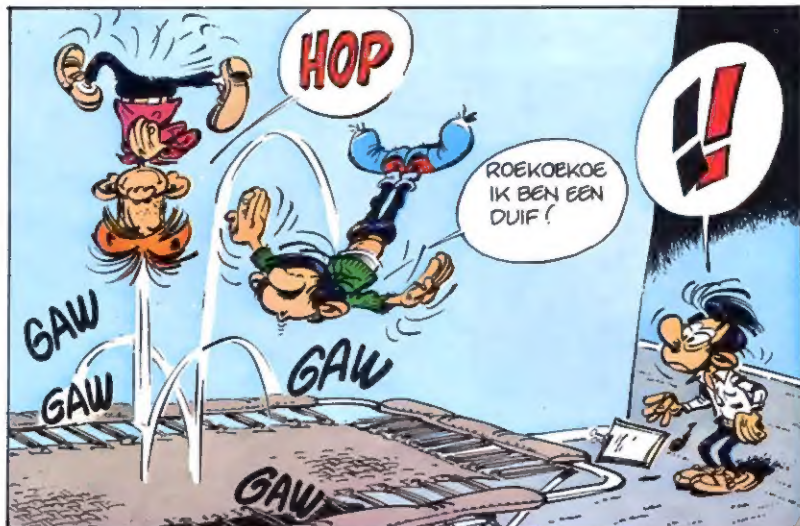
'S MORGENS GAAN ZE VEER NAAR KANTOOR, MET EEN HOOFD VOL ZORGEN EN IN DE HAND HEBBEN ZE...

...STAPELS VERSLAGEN, PLANNEN, REKENINGEN...

ALS JE
ZO ONHANDIG BENT
ALS JIJ, GUUST,
DAN MAG JE GEEN
GEISER PROBEREN
AAN TE STEKEN !

Curry

Franssen

www.dupuis.com

NUR 360
ISBN 90-314-2010-7

9 789031 420100